

Έκθεση της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για το νομοσχέδιο «Ο περί Απόσπασης Εργαζομένων στο Πλαίσιο Παροχής Υπηρεσιών (Τροποποιητικός) Νόμος του 2020»

Παρόντες:

Αντρέας Φακοντής, πρόεδρος	Γιώργος Περδίκη
Σκευή Κούτρα Κουκουμά	Λίνος Παπαγιάννης
Ευανθία Σάββα	Μαρίνος Μουσιούπας
Μαριέλλα Αριστείδου	

Η Κοινοβουλευτική Επιτροπή Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εξέτασε το πιο πάνω νομοσχέδιο σε τρεις συνεδρίες της, που πραγματοποιήθηκαν στις 22 Σεπτεμβρίου και στις 20 και 27 Οκτωβρίου 2020. Στις συνεδρίες αυτές κλήθηκαν και παρευρέθηκαν εκπρόσωποι του Τμήματος Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, του Υπουργείου Οικονομικών, του Εθνικού Συντονιστή ΙΜΙ, της Νομικής Υπηρεσίας, της ΟΕΒ και των συνδικαλιστικών οργανώσεων ΠΕΟ, ΣΕΚ και ΔΕΟΚ.

Το Υπουργείο Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας και το ΚΕΒΕ, παρ' όλο που κλήθηκαν, δεν εκπροσωπήθηκαν στις συνεδρίες της επιτροπής.

Σκοπός του νόμου που προτείνεται είναι η τροποποίηση του περί Απόσπασης Εργαζομένων στο Πλαίσιο Παροχής Υπηρεσιών Νόμου για εναρμόνιση με τις διατάξεις της τροποποιητικής Οδηγίας (ΕΕ) 2018/957, η οποία τροποποιεί την Οδηγία 96/71/ΕΚ, επιβάλλοντας την εφαρμογή των ίδιων όρων εργασίας και απασχόλησης για τους αποσπασμένους με εκείνους που ισχύουν για τους εργαζομένους του κράτους μέλους υποδοχής.

Όπως είναι γνωστό, στον περί της Απόσπασης Εργαζομένων στο Πλαίσιο Παροχής Υπηρεσιών Νόμο του 2017 έχουν ενσωματωθεί οι διατάξεις των κοινοτικών Οδηγιών 96/71/ΕΚ και 2014/67/ΕΕ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής

υπηρεσιών. Συναφώς, ο προτεινόμενος νόμος αποσκοπεί στον περιορισμό της κατάχρησης του θεσμού της μακροχρόνιας απόσπασης και στη βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου της απόσπασης, διασφαλίζοντας ότι οι εργαζόμενοι που εκτελούν εργασία στον ίδιο τόπο προστατεύονται από τους ίδιους υποχρεωτικούς κανόνες, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για εγχώριους ή αποσπασμένους εργαζομένους. Σημειώνεται ότι τελευταία ημερομηνία συμμόρφωσης των κρατών μελών με την τροποποιητική Οδηγία (ΕΕ) 2018/957 ήταν η 30^ή Ιουλίου 2020.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που κατατέθηκαν ενώπιον της επιτροπής από την εκπρόσωπο του Τμήματος Εργασίας του οικείου υπουργείου, ο προτεινόμενος νόμος αποσκοπεί στη διασφάλιση μεγαλύτερης προστασίας των δικαιωμάτων των αποσπασμένων εργαζομένων, όσον αφορά μεταξύ άλλων την αμοιβή, τις εργασιακές συνθήκες και την ίση μεταχείριση όσων εργάζονται μέσω προσωρινής απασχόλησης. Περαιτέρω, καθορίζεται η μέγιστη διάρκεια της απόσπασης, μέχρι δώδεκα (12) μήνες, με πιθανότητα εξάμηνης παράτασης.

Ειδικότερα, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο καθορίζονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

1. Η διάρκεια της απόσπασης, πέραν των δώδεκα (12) μηνών ή, αναλόγως, των δεκαοκτώ (18) μηνών, στην περίπτωση αιτιολογημένης επέκτασης στην αρμόδια αρχή. Επιπλέον, και στις δύο περιπτώσεις επιδιώκεται η διατήρηση της εξασφάλισης στους αποσπασμένους εργαζομένους των ίδιων όρων εργασίας και απασχόλησης που ισχύουν στο έδαφος της Δημοκρατίας. Περαιτέρω, ρυθμίζονται οι συνθήκες στέγασης, τα επιδόματα ή η επιστροφή εξόδων στέγασης, διατροφής, ταξιδιού, εφόσον οι αποσπασμένοι βρίσκονται εκτός της χώρας τους για επαγγελματικούς λόγους.

2. Η διασαφήνιση της ερμηνείας του όρου «απόσπαση» μέσω επιχείρησης προσωρινής απασχόλησης και η διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των αποσπασμένων εργαζομένων με τους προσωρινά εργαζομένους σε έμμεσο εργοδότη, οι οποίοι απασχολούνται μέσω επιχείρησης προσωρινής απασχόλησης στο έδαφος της Δημοκρατίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του περί της Εργασίας μέσω της Επιχείρησης Προσωρινής Απασχόλησης Νόμου.
3. Τα επιδόματα απόσπασης, όπως έξοδα ταξιδιού, διατροφής και στέγης, τα οποία δε θεωρούνται τμήμα της αμοιβής.
4. Η αθροιστική διάρκεια των περιόδων απόσπασης σε περίπτωση αντικατάστασης, στη βάση μεταξύ άλλων της φύσης της παρεχόμενης υπηρεσίας και του επιτελούμενου έργου.

Όλοι οι παρευρισκόμενοι συμφώνησαν με τους σκοπούς και τις επιδιώξεις του προτεινόμενου νόμου. Ωστόσο, ο εκπρόσωπος της ΠΕΟ επισήμανε την ανάγκη διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής του βασικού νόμου και μεταφοράς σε αυτόν ορισμένων προνοιών της σχετικής Οδηγίας, ώστε, εν ελλείψει συστήματος απαγόρευσης των συλλογικών συμβάσεων ή διαιτητικών αποφάσεων, ως βάση να λαμβάνονται οι συλλογικές συμβάσεις ή οι διαιτητικές αποφάσεις που ισχύουν για όλες τις παρόμοιες επιχειρήσεις στον οικείο γεωγραφικό χώρο και στον οικείο κλάδο ή επάγγελμα. Ο ίδιος εκπρόσωπος υπέβαλε εισήγηση να λαμβάνονται ως βάση οι συλλογικές συμβάσεις που έχουν συναφθεί από τις πλέον αντιπροσωπευτικές σε εθνικό επίπεδο οργανώσεις των κοινωνικών εταίρων, οι οποίες εφαρμόζονται στο σύνολο του εθνικού εδάφους. Συναφώς, η εκπρόσωπος του Τμήματος Εργασίας επισήμανε ότι τέτοια πρακτική δεν εφαρμόζεται στη Δημοκρατία και ως εκ τούτου η σχετική εισήγηση δε δύναται να γίνει αποδεκτή.

Συναφώς, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις ΣΕΚ, ΠΕΟ και ΔΕΟΚ κατέθεσαν στην επιτροπή από κοινού υπόμνημα με το οποίο γίνεται εισήγηση για ενσωμάτωση των επί μέρους διατάξεων της Οδηγίας στο προτεινόμενο νομοσχέδιο, αφενός μεν για σκοπούς βελτίωσης του επιπέδου προστασίας των αποσπασμένων, αφετέρου δε για σκοπούς ενίσχυσης της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των επιχειρήσεων, στο πλαίσιο της διασφάλισης των όρων εργασίας και απασχόλησής τους.

Η Κοινοβουλευτική Επιτροπή Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, υιοθετώντας τους σκοπούς και τις επιδιώξεις του υπό αναφορά νομοσχεδίου, ομόφωνα εισηγείται στη Βουλή την ψήφισή του σε νόμο.

9 Νοεμβρίου 2020

Αρ. Φακ.: 23.01.061.136-2020

ΜΣ/ΝΧ